

[Anne Grete Holmsgård]

forslag, i hvert tilfælde formelt, da miljøministeren står som fremsætter af det – sætter spørgsmålstejn ved, om det egentlig er rimeligt, og om der er behov for så store dræninger som dem, der er remset op i forslaget. Hr. Leif Hermann var inde på det, og jeg vil gentage, at landbrugsministeren jo selv i sin redegørelse i foråret gjorde opmærksom på, at der såmænd ikke var det store behov for at blive ved med at udvide landbrugsarealerne. Her taler vi om de arealer, der skal foregå korndyrkning på. Jeg synes, det er et stort problem at blive ved med at udvide dem, fordi der er overproduktion af korn, men også fordi man ved dræningen ødelægger nogle af de områder, som er livsnødvendige biotoper for naturen, hvis den skal fungere ordentligt; man bruger simpelt hen en forfærdende masse ressourcer på at ødelægge naturgrundlaget fremfor at etablere en egentlig beskyttelse af det.

Jeg synes, det mest rimelige ville være, at man i de områder, der er okkerbelastede – de er jo registrerede, det fremgår af redegørelsen, og det bliver gentaget i bemærkningerne – simpelt hen lavede et generelt forbud mod dræning. Det var den samme idé, SFs ordfører var inde på. Det ville i høj grad afværge disse problemer, og man kunne så sige, at der var tale om egentlig miljøbeskyttelse. Det er klart, at det ikke løser problemet i de områder, hvor der allerede er foretaget dræning. Det problem må løses ad anden vej.

Forskellige ordførere har stillet sig noget kritisk over for forslaget og sagt, at det måske var en idé, at man forlængede den midlertidige okkerlovgivning og brugte noget mere tid på at få et ordentligt okkerforslag ud af det fremfor det, der nu ligger på bordet. Jeg er ikke specielt begejstret for at være med til at forlænge den midlertidige okkerlovgivning. På den anden side eksisterer der det kontante problem, at hvis der ikke er nogen lovgivning efter 1. januar 1985, så er der fri dræningsret, og det er i hvert tilfælde håbløst. Jeg synes, at det må være oplagt for udvalget at diskutere, hvordan man på én og samme tid kan lave en ordentlig behandling af dette og forhindre, at der pr. 1. januar 1985 bliver fri dræningsret. Det sidste er vi bestemt ikke interesserede i.

Til sidst vil jeg sige, at jeg synes, det er noget uklart i lovforslaget og i øvrigt i den

redegørelse, vi fik i sin tid, hvilke skadevirkninger der eventuelt kan være af okkerfældningsanlæggene. Det bliver ganske vist sagt, at okkerfældningsanlæg er den sikreste metode, man har i øjeblikket, men så vidt jeg kan se, må der opstå nogle problemer, i hvert fald i de årealer, hvor man foretager selve okkerfældningen, og det må påvirke fiskelivet dér.

Poulsgaard (FP):

Nu har vi jo hørt to repræsentanter for venstrefløjen, akademikerne, romantiske venstreorienterede. Det er den samme venstrefløj, der hujer og skriger op: det er så forfærdeligt, at folk sulter, men den venstrefløj vil nu forbyde landbrug eller i hvert fald lægge en masse forbud og restriktioner ind. Ja, forstå det, hvem der kan. Men man forstår det jo godt, for de grønne har i hvert fald ikke levet forgæves. Nu har vi jo set, at de har afleveret underskrifter til indenrigsministeriet, så vi har et grønt parti. Det parti frygter de etablerede partier selvfølgelig, og derfor skal de søreme være så miljøbevidste og så miljøvenlige. Det er lige til at brække sig over, havde jeg nær sagt.

Hvad er dette for noget? Man kan have sine tvivl, når man læser dette lovforslag. Det er en af de første gange, man hører her i folketingssalen, at de andre regeringspartier faktisk er dybt uenige med ministeren. Det plejer at være sådan, at regeringspartiernes ordførere står heroppe og siger: vi takker ministeren for lovforslaget – og så er den potte ude. Denne gang hørte vi, at der var en masse kritiske spørgsmål til lovforslaget, så man kunne nok spekulere lidt på, om det er godkendt i de forskellige regeringspartiers grupper. Det tror jeg ikke det er.

De spørgsmål, som jeg kunne tænke mig at stille i en masse tilfælde, men tænk på hele det bureaukrati, der ligger i det her. Den regering, der kom til verden på, at nu skulle det være let at være dansker, dynge os til med bureaukratiske forordninger og regler. Hvornår kan man i det hele taget få lov til at dræne? Hvornår kan man ikke, og hvor længe skal man vente på det, og hvem skal betale det, og en forfærdelig masse ting?

Mit parti har sagt – det har vi sagt lige fra starten – at vi skal efterlade et samfund til